

Formanden:

Jeg så, at hr. Bernhard Baunsgaard selv var opmærksom på, at man ikke må henvise til medlemmernes civile erhverv.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først takke for temmelig mange positive bemærkninger af forskellige grader uden at forsøge at lave nogen opgørelse på det. Jeg vil dernæst tage fat på nogle af de mere generelle kritiske bemærkninger.

Det blev sagt fra hr. Knud Linds side, at den måde, disse forslag bliver behandlet på, viser, at vi ikke selv tager dem alvorligt. De blev kaldt »politiske levebrødsattester«, og hvad ved jeg. Jeg synes, det er en helt forbløffende vurdering. Vi har arbejdet temmelig meget i et års tid med de her forslag og har selvfølgelig enhver interesse i, at de bliver behandlet så grundigt som overhovedet muligt. De, hvad bliver det, 12 forslag, der allerede er lagt over i retsudvalget, har VS fremfor nogen stillet spørgsmål om for at få dem belyst yderligere. Der ligger dynger af spørgsmålovre i justitsministeriet, der går ud på at få de forhold, der er behandlet i de foregående 12 forslag, belyst endnu bedre, end vi kunne gøre det i bemærkningerne. Og vi havde haft al mulig interesse i, at der skete en grundigere behandling i en fyldt sal af disse vigtige ting, f.eks. de helt nye nævningskriterier, vi foreslår, eller den udvidede adgang til at få genoptaget straffesager.

Som hr. Bernhard Baunsgaard rigtigt er inde på, kunne vi for de 18 forslags vedkommende have fremsat dem som ét eneste forslag, på samme måde som regeringen plejer: en dyng af ændringer til retsplejeloven med alt mellem himmel og jord og uden nogen som helst reel mulighed for at behandle dem. 5 minutter til 18 forslag. Det, vi gjorde, var, at vi fortalte præsidiet, at vi godt var klare over, at det ville virke lidt overdimensioneret, hvis vi krævede særbehandling af hvert enkelt forslag, men vi fandt, at de med rimelighed kunne deles i 3 bundter: efterforskningsfasen, det, der sker omkring selve retssagen, og så det, vi kaldte kontrol med politiet. Det er den midterste af disse bunker, vi har her, dog med 10 minutter taletid, som hr. Knud Lind kunne have fået udvidet, men det viste sig jo, at han i virkeligheden slet ikke var interesseret i at drøfte de her for-

slag, for han benyttede en stor del af sine 10 minutter til at tale om noget helt andet, som de her forslag overhovedet ikke vedkommer.

Til det mere generelle hører også hr. Nør Christensens bemærkninger om, at det her er én stor dyng for at lægge hindringer i vejen for politiets arbejde, og jeg ved ikke hvad. Jeg skal i det hele taget vedrørende hr. Nør Christensens modtagelse af disse forslag konstatere, at han her har placeret CD som det mest negative parti, når det drejer sig om disse 7 retsplejeområder, som alle andre partier i et eller andet omfang har forholdt sig positivt til, også hr. Knud Lind, også fremskridtspartiet. Det er lykkedes hr. Nør Christensen i konkurrencen at få placeret CD langt, langt – ude til højre er endda for meget sagt, for det er længere ude, end vi før har haft højre her i salen. Jeg skal beklage den retspolitiske degenerering, der er sket, efter at CD har overladt dette ordførerskab fra tidligere lejlighedsvis fru Mimi Stilling Jakobsen til hr. Nør Christensen. Jeg skal ikke tage stilling til, hvor typisk eller ikke typisk hr. Nør Christensen er for korpset, men jeg skal i hvert fald beklage, at et mellemstort parti i den grad er røget et langt stykke ud til højre ved det ordførerskifte, der er sket her.

Til ministeren og til socialdemokratiets ordfører, til partiet, vil jeg godt under det generelle sige, at jeg synes, det er lidt kedeligt, at man slet ikke vil gå ind i en diskussion, men for, var det 5 eller 6 forslags vedkommende, stort set siger: det behandles i det og det udvalg, strafferetsplejeudvalget, tavshedspligtsudvalget og det dér, det er henlagt til et seminar, hvor vi skal have nogle drøftelser. Altså, en af ideerne med at bruge tid en sådan eftermiddag er dog vel, at man får nogle markeringer fra partierne. Der var nogle markeringer fra hr. Erik B. Smith, vil jeg erkende, men jeg synes, der er for meget af en tendens til, at når noget behandles i et eller andet sagkyndigt udvalg, som man jo sagde, så skal vi endelig alle sammen tie stille med, hvilke umiddelbare fornemmelser vi har på det område, hvilken vej vi ønsker at udviklingen går på de her områder.

Det kunne dog godt en gang imellem være nyttigt at gøre det modsat, i hvert fald give en lille smule signaler herindefra: hvad mener de politiske partier om nævningeinstitutionens fremtid, hvad mener de politiske parti-